

Forfatter: Winther, Christian

Titel: Udrag fra Uskyldige Ønsker

Citation: Winther, Christian: "Poetiske Skrifter", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis , 1927-29, s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-idm139972048914320/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

Paa blændende Lilie
Jeg satte mig kjæk;
Du havde ei Villie
At jage mig væk;
Men vilde mig true
Din straffende Haand,
I svævende Bue
Jeg svandt som en Aand. —

Dog helst gad jeg være
En tryllende Sang,
Som Luftbølger bære
I sittrende Gang;
Der, medens den lyder,
Liig Bjergmandens Vaand,
Saa seirende bryder
De skjulteste Baand.

Igjennem dit Øre
Jeg listed mig ind,
Du maatte mig høre
Med Hjerte, med Sind!
Alt maatte da vige
For Trolddommens Magt, —
Ned vilde jeg stige
I Guldgrubens Schacht.

Til Venstre, histnede,
Hvor Livskilder gaac,
Hvor Lysalfer frede
Den yndigste Vraa,
Hvor Lilierne smykke,

Og Roserne groe,
Der vilde jeg bygge
Og slaae mig til Ro.

Der klinge jeg vilde
Til Sorg og til Lyst,
Og tidligt og silde
Opfylde dit Bryst;
Og ude og inde,
I By og paa Vang
Evindeligt minde
Om mig og min Sang.

AFTENMØDE.

Sid stille hos din røde Ko,
Og bliv kun ikke bange;
Vi har jo sladdret jevnt, vi to,
Saa mange hundred Gange.
Jeg sætter mig i Kløvret blødt,
Imens du Koen malker,
Mens Gjøg i Skoven kukker sødt,
Og Stork i Mosen stalker.

En liden Fugl hver Morgenstund
End sidder for min Rude,
Med søde Sange i sin Mund,
Og lokker mig derude.
Det er den samme, troer jeg vist,
Som jeg og du nok kjender,
Som sad og sang paa Lindeqvist,
Da vi blev gode Venner.